

For 25 år siden 21. februar 1988

Olaf Akselsen har vært fotograf i SB siden 1975. Han har bladd i albumet og deler hver uke minner med leserne.

Avskjed med Framnæsdokka

Det var både vemod og nostalgi som fulgte stordokka på Framnæs Mek. Verksted da den ble slept ut fjorden i går ettermiddag. Den var med på å skaffe mange arbeidsoppdrag. Dokka ble bygd for 27 år siden. Det var et nederlandsselskap som kjøpte Framnæsdokka, det sies for 17 millioner kroner.

DOKKA: Dokkmaskinist Albert Gustavsen (78) jobbet på stordokka i 18 år.

SLEP: Stordokka før den blir slept ut fjorden.

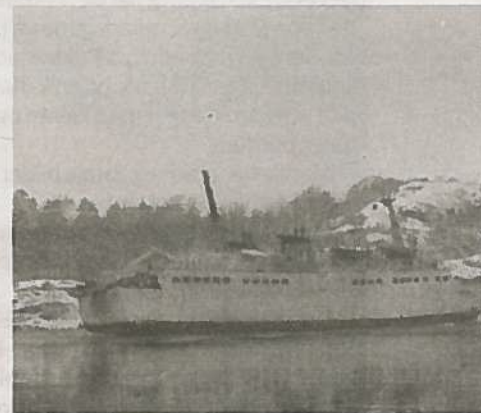
SLEPET: To taubåter måtte til for å slepe stordokka ut fjorden.

DOKKBYGGER: Leo Møller Jacobsen var med på å bygge Framnæsdokka.

MILJØET: Stordokka og kranene før dokka ble slept ut.

SISTE MØTE: MF Bohus møtte stordokka på vei ut.

KJÆLEDYRENE VÅRE

Hvorfor ikke minigris?

KRANER: Tomt på Framnæskaia etter at stordokka var borte.

FOTO: ISTOCK

Da vi for litt siden fikk spørsmål om å vaksinere en minigris, var vi ikke sikre på om det var oss smådyrpraktikere eller stordyrveterinærene som skulle ta den jobben.

Foreløpig er det ikke mange som har minigriser, men vi tar oss jo faktisk av kjæledyr, så derfor sa vi ja.

Det var jeg som skulle få æren (for det følte nesten sånn). Jeg måtte lete fram kunnskap som var gjemt langt bak i hukommelsen. Faktisk har jeg ikke vært borti gris siden studiene, men jeg gledet meg til å møte den vesle fyren høre hvordan det var å eie en.

Eieren hadde anskaffet grisen som et alternativ til gullfisk siden han var svært allergisk. En minigris er faktisk veldig godt selskap og sprudler av personlighet. Nesten alt du kan lære en hund til, kan du også lære en minigris! De liker godt å være med på tur i bånd, læres til å gjøre fra seg på kasse, komme på innkalling og gjøre andre triks for godbiter. Jeg tror det er viktig å legge tid på oppdragelse og håndtering fra starten. Hvis de prøver seg, og ikke får det som de vil, må du regne med hjerteskjærende skriking. De fleste minigriser er snille overfor andre dyr, men da er nok kastrerte hanner å foretrekke. Purker kommer i brunst hver tredje uke, og da kan de bli litt vriene å ha med å gjøre.

De fleste blir rundt 10-20 kg store (noen har en tendens til å bli mye større), og de kan godt bli 15-20 år gamle. Denne eieren hadde grisen sin trippende rundt inne, men den kan også læres gradvis til å bo hele året ute. De kan spise nesten hva som helst, men må føres etter

kroppsfasong så de ikke blir for tykke. De skal ikke ha kraftfôr, men hovedsakelig grønnsaker, brød, vitamin- og mineraltilskudd og kanskje en eggeplomme et par ganger i uka. Unngå mat med krydder, salt og sukker, samt «gjærende» frukt, mais, poteter, tomater og avokado.

Ellers bør man venne den til klipping av klovene fra de er små. Om sommeren kan de ha godt av solkrem med høy faktor og i regnvær fungerer et hundedekken fint. Innegriser bør få tilført fuktighet med babyolje eller annen hudlotion uten parfyme. Når de er tre måneder bør de vaksineres hos veterinær, og roter de mye i jorda kan de ha godt av en ormekur i ny og ne.

Jeg måtte le litt da jeg fikk svaret på spørsmålet om det er dyrt å holde en minigris. Innkjøp, veterinærkostnader og mat, er ikke så kostbart, men man må kostnadene på skader den kan utrette...

Linn Stentun er veterinær ved Din Dyreklinikk. Hver lørdag har hun fast spalte om Dyrehelse. Har du temaer du ønsker belyst i vår artikkelserie, benytt da vårt kontaktskjema på dindyreklinikk.no